

Izquierda Unida-Iniciativa per Catalunya i Herri Batasuna

Izquierda Unida-Iniciativa per Catalunya i Herri Batasuna finalitzen el repàs que EL TEMPS ha fet durant les últimes setmanes a diferents candidatures al Parlament Europeu. Dijous dia 15, els votants tenen la paraula.

David Pallejà

Herri Batasuna

Herri Batasuna intentarà repetir l'inesperat èxit de 1987. Èxit degut, en bona part, als més de 40.000 vots incondicionals que van obtenir dels Països Catalans. Ara, però, el mateix cap de llista, Txema Montero, reconeix que aquest suport català es pot veure influït per l'atemptat d'Hipercor.

El fet que la llista de HB estigui formada només per bascos, per altra banda, no és cap inconvenient perquè el Moviment de Defensa de la Terra, la Lliga Comunista Revolucionària i el Moviment Comunista de Catalunya donin suport a la candidatura independentista de Txema Montero.

Què van fer al 87

Vots totals	363.015
Tant per cent del total	1,88
Escons	1

Els 10 primers de la llista

1. Txema Montero
2. Karmelo Landa
3. Inaki Aldekoa
4. José Manuel Pagoaga Peixoto
5. Eva Forest
6. Pablo Gorostiaga
7. Patxi Zabaleta
8. Amaia Montorio
9. Kepa Enbeita
10. Inaki Altuna

Entrevista a Txema Montero

—¿Per què es pot voler votar HB des dels Països Catalans?

—En primer lloc, perquè donen suport a la nostra lluita per Euzkadi. Segon, perquè als PPCC no tenen, ara per ara, una representació genuïna catalana que pugui recollir les aspiracions d'aquest sector de gent. I tercer, perquè és una forma evident de demostrar

Txema Montero repetirà, probablement, l'escó a Estrasburg.

la insatisfacció amb el sistema i amb el govern.

—¿Pot afectar al nombre de vots l'atemptat d'Hipercor?

—Sí, crec que pot afectar, perquè després de l'atemptat (que perversament se'ns va endossar a HB) hi va haver una espècie de linxament moral a

la gent que ens va donar suport, que s'ha mantingut durant tot aquest temps, a pesar de la condemna per part de HB. Però crec que la feina feta per HB en aquests últims anys, i el reconeixement públic dels terribles fets d'Hipercor pot fer que la baixada de vots no sigui de la magnitud que es preconitza.

—¿Quina és la proposta de HB per a València i Balears?

—Crec que els ciutadans catalans de Balears han de saber que han de fer un gran esforç per la recuperació de la identitat nacional, que està bastant desdibuixada. L'impacte del turisme i dels mitjans de comunicació provoca grans retrocessos a la cultura balear.

Quant a València, a mi sempre m'ha fet la impressió que els valencians coneixen massa poc el Principat, i que els ciutadans del Principat coneixen massa poc València. Hem d'estreir més les relacions entre els independentistes valencians i els catalans; crear una més forta relació personal, social i cultural.

—L'independentisme en general està bastant dividit...

—A vegades recorda aquella pel·lícula dels Monthy Pyton, *La vida de Brian*, quan els protagonistes es passen hores discutint sobre si s'han de proclamar Front Popular Hebreu o Front Hebreu Popular...

—¿Per què creu que passa això?

—Hi ha un fet evident. El pujolisme és un element de contenció que ha jugat amb intel·ligència i ha mantingut com a marginals els moviments independentistes. Un pujolisme, a més, que té una enorme lògica interna, i que té una projecció de futur important. No es pot entendre Catalunya des de fora sense el pujolisme.

Parla Carles Castellanos (Moviment de Defensa de la Terra)

—¿Per què dóna el seu moviment suport a HB?

—Perquè és l'opció que pot representar més directament els interessos de les classes populars catalanes. I perquè l'avanç de l'independentisme basc afavoreix l'avanç de l'independentisme català. HB es l'única força política capaç de mantenir una posició conseqüent d'enfrontament amb l'estat espanyol i amb l'Europa que representa les multinacionals i els blocs militars lligats a l'OTAN.

—¿Què pensa del fet que la candidatura Catalunya Lliure inclogui part del MDT?

—El nom MDT lligat a la candidatura de Catalunya Lliure no és legítim. Sempre que hi ha hagut una confrontació, la majoria ha demostrat que només MDT tenia legitimitat. Per una altra banda, crec que és un error general perquè en el procés de consolidació de l'independentisme català sempre s'havia considerat que no s'havia de muntar una candidatura a través

d'unes eleccions generals i menys, unes d'europnees. El camí lògic és estructurar l'independentisme a partir de la participació en eleccions municipals. Catalunya Lliure, si afavoreix algú, afavoreix els sectors polítics i socials que són contraris a HB.

Parla Ignasi Álvarez (Moviment Comunista de Catalunya)

—¿Què representa HB per a MCC?

—HB i nosaltres tenim convergències i divergències. La petició de vots per a HB no implica identificació amb HB ni amb ETA. Tenim diferències i convergències. Per exemple, divergim amb la política de HB fora d'Euskadi. Però, com que no hi ha possibilitats de candidatures radicals a Catalunya, pensem que el vot a HB té més utilitat que l'abstenció.

També tenim coincidències, com és la lluita per l'independentisme d'Euskadi o Catalunya, problemes de presos o, amb els últims esdeveniments, arran de l'actuació de la policia. A més d'altres problemes amb l'estat espanyol, l'OTAN i les centrals nuclears.

—¿Què opina del fet que a les llistes de HB no hi hagi cap candidat català i tots siguin bascos?

—Per a nosaltres, aquest no és un fet problemàtic, perquè no volem negociar un programa en comú amb HB. El programa ens preocupa poc, perquè Txema Montero és un candidat simbòlic a Estrasburg —encara que marginat pels mitjans de comunicació com la TV, representant d'un suport d'Euskadi i de Catalunya.

Parla Josep Borràs (Lliga Comunista Revolucionària)

—¿Què representa per a vostès HB?

—Representa una força del nostre camp, és a dir, una esquerra revolucionària de l'alliberament nacional amb possibilitats electorals per a treure representants al Parlament Europeu.

—¿És un inconvenient el fet que només hi hagi noms bascos a les llistes de HB?

—És un acord que hem pres. El nostre suport és incondicional, no és perquè estiguem d'acord amb el programa, sinó per mostrar una solidaritat amb el moviment revolucionari basc. I perquè l'actual moviment revolucionari dels Països Catalans és feble. No tenim prou força per a fer la nostra candidatura. Si tinguéssim aquesta força, hauríem tret la nostra pròpia candidatura o hauríem discutit punts del programa de HB.

Izquierda Unida- Iniciativa per Catalunya

L'eslògan dels comunistes per a aquestes eleccions es «L'Europa Social». D'aquesta manera volen deixar clar què és el que més els preocupa de la construcció d'aquesta nova Europa. La imminent creació d'un mercat únic europeu i la lliure circulació dels treballadors s'ha de fer sota uns criteris que evitin la desregularització, la lliure competència entre *desiguals*, la desprotecció dels treballadors i el debilitament dels sindicats.

Parla Antonio Gutiérrez Díaz (segon de la llista)

«La filosofia de la nostra coalició es proposar una Europa social enfront dels monopolis. Això està avalat pel fet que som l'únic partit que ha donat ple suport a les representacions dels treballadors, expressat amb la vaga general del 14 de desembre. La nostra proposta és la d'una Europa social, avalada per una coherència política davant dels treballadors».

L'eurodiputat Antoni Gutiérrez Díaz ha desenvolupat la seva activitat en la Comissió de política regional, com a únic membre titular català. També forma part de la Comissió de desenvolupament i de la delegació de Centramèrica. Quant a la coordinació dels comunistes dels Països Catalans, Antonio Gutiérrez diu:

—Nosaltres tenim una coordinació a nivell de tot l'estat, i jo personalment sóc membre de la Comissió de política regional del Parlament Europeu. He tingut contactes amb totes les Comunitats Autònomes, i totes les meves sortides fora de Catalunya per a aquesta campanya han estat a Galícia, País Basc, País Valencià i les Illes.

Què van fer el 1987

Vots totals	1.014.483
Tant per cent del total	5,24
Escons	3

El 1987 Izquierda Unida va aconseguir tres eurodiputats, que es van integrar en el grup Comunistes i Afins del Parlament Europeu. Aquest es el quart grup de la Cambra i consta de 48 membres.

Els 10 primers de la llista

1. Fernando Pérez Royo
2. Antonio Gutiérrez Díaz

3. Alonso José Puerta Gutiérrez
4. Teresa Domingo Segarra
5. Laura González Álvarez.
6. María Jesús Aramburu del Río
7. Fernando Redondo Rodríguez
8. Manuel Villar Fernández
9. Jesús Pascual Hernández Ripoll
10. Pilar García Fernández

Els drets dels treballadors

El programa d'Izquierda Unida-Iniciativa per Catalunya diu que el mercat únic ha d'anar acompanyat de la paral·lela coordinació i harmonització de la legislació social i de la política relativa a les migracions dels treballadors, tot creant les condicions per a la seva integració social i cívica en la comunitat. També diu que s'ha d'ampliar el concepte de ciutadania i convertir-lo en un concepte basat en la residència. Segons la coalició comunista, la lliure circulació de treballadors se situa sols com un principi, però no té un desenvolupament concret actualment:

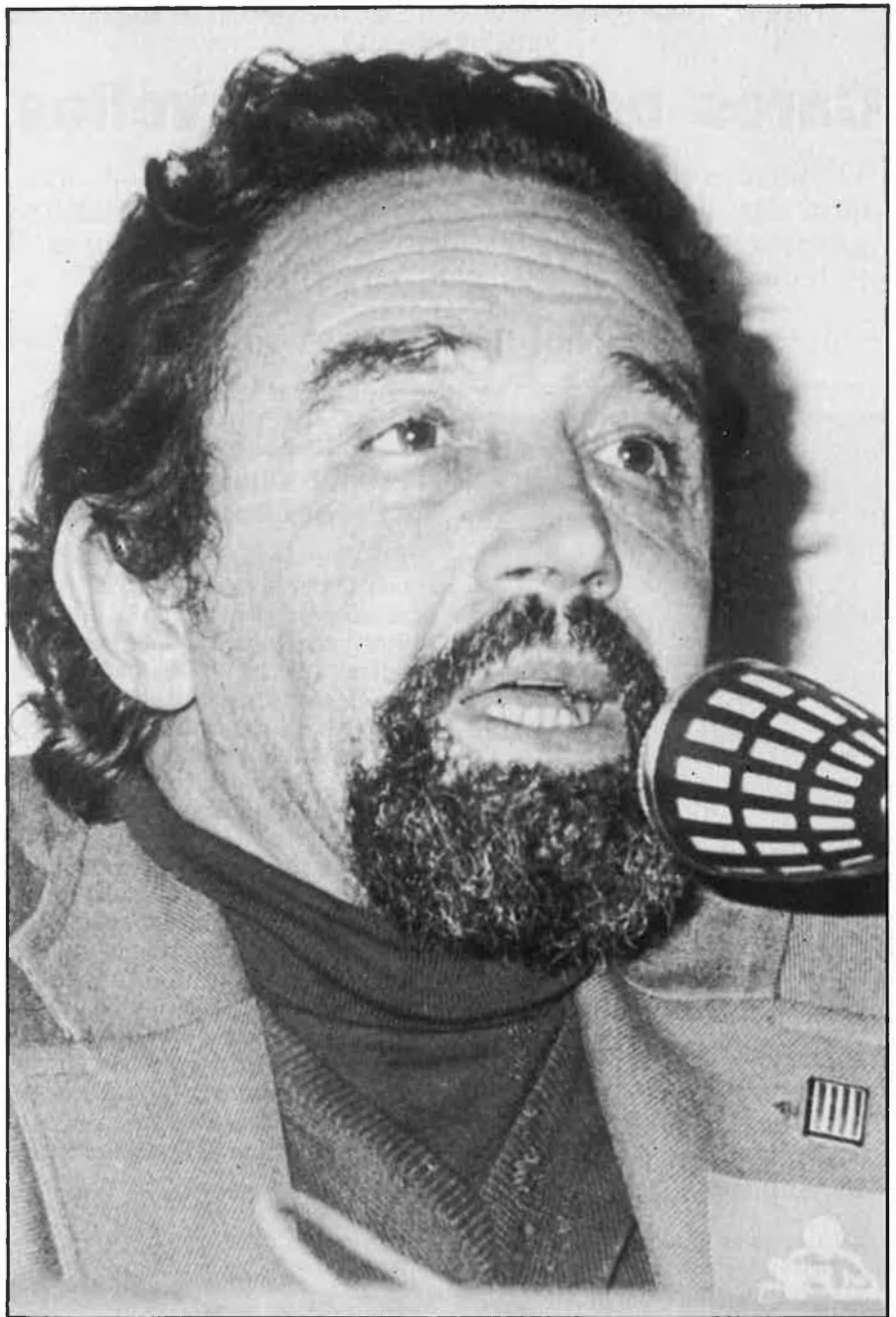
—La situació dels treballadors catalans no és equiparable a la situació dels treballadors europeus. En primer lloc, l'índex d'atur d'ací és més alt que la mitjana europea. Per una altra banda, els treballadors i els joves tenen unes condicions més desfavorables. A més, les contractacions es fan amb salaris i condicions per sota la mitjana europea. Les prestacions socials són, a Catalunya, inferiors a les europees. I la negociació col·lectiva es fa fraccionadament, i trenca les possibilitats d'aliances entre treballadors catalans i europeus. A Europa l'activitat sindical aconseguix un diàleg entre l'estat i els sindicats.

L'«Euroesquerra»

Durant els actes electorals de la campanya, els dirigents d'Izquierda Unida, Julio Anguita i Fernando Pérez Royo, han proposat la creació d'una *euroesquerra* que inclouria els grups parlamentaris dels socialistes, comunistes i ecologistes. Aquesta *euroesquerra* vindria a ser una espècie d'aliança dins del Parlament Europeu entre aquests tres grups. Això recorda d'alguna manera el que en els anys 70 s'anomenava *eurocomunisme*.

—*Senyor Gutiérrez, ¿l'euroesquerra es un eurocomunisme light?*

—Les concepcions de fons que van originar l'eurocomunisme continuen en vigor i estan perfectament actualitzades. Però la dramàtica confrontació amb aquesta paraula en un moment en què ningú somiava amb la *perestroika*,

Antoni Gutiérrez, número dos de la candidatura.

va convertir-la en una paraula maledicta. Avui surten propostes de fons que plantegen l'estratègia de l'hegemonia de l'esquerra a partir dels socialistes i comunistes, juntament amb nous moviments de consciència crítica.

Els eurodiputats d'Izquierda Unida-Iniciativa per Catalunya tenen previst proposar el canvi de nom *Comunistes i afins* del seu grup parlamentari pel d'*euroesquerra* en aquesta pròxima legislatura.

De l'Atlàntic als Urals

La coalició comunista vol que el concepte actual de Comunitat Europea s'ampliï i arribi a englobar tot el que

hi ha entre l'Atlàntic i els Urals; és a dir, que s'inclougui l'Europa de l'Est dins de la Comunitat Europea. Però, perquè això sigui possible encara hi ha una sèrie d'inconvenients, segons ens explica Antoni Gutiérrez:

—S'ha de tenir en compte que la comunitat ha de superar els dèficits democràtics. I la voluntat de crear la «casa comuna europea» està condicionada per la diferència entre el sistema econòmic i l'organització política a l'Est i a l'Oest. Aquesta perspectiva té uns passos intermedis que intensificaran les relacions polítiques, culturals, tecnològiques i socials per a arribar a les institucionals. □